

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 —
 Hírmegjelölés levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
 —
 Észíratok nem adhatók vissza.
 —
 Egyes szám ára 20 kr.
 —
 A nyilatkozatok minden garandósor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLENMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HÍRDETESI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után 1kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 —
 Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.
 —
 Állandó hirdetéseknek c. vezmény nyújtatik.
 —
 Hirdetést a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A mezőgazdaság és a nyereszkesedő vásárlók.

Honunk méltán büszke lehet a budapesti országos-kiállításra: a magyar mezőgazdaság, kézműipar, gyárak, pénzintézetek, vállalatok, kereskedelem, találmányok, művészet s tudomány oly tökélyt mutatnak itt föl, amely joggal tölti el minden hazafi lelket önelégültséggel a jelenre s bizalommal, reménnyel a jövőre nézve.

Az utóbbi évtizedek összes európai világtárlatait, sőt az 1876-ik évben Filadelfiában tartottat is behatóan tanulmányoztam; ugyanezt tettem a legtöbb európai országos-kiállítással, melyeket ez idő alatt rendeztek: s így szakértőleg állíthatom, hogy mezőgazdasági kiállításunk ritkítja párját. S ez most, midőn kiváltságos magyar buzát, repcét, gyapjút és kukoriczát egyfelől a külföld tulmagasra csigázott beviteli terményvámtelei, másfelől pedig az északamerikai Egyesült-Államok, Délország, Ruménia, Egyiptom és Hindosztán kivitele az említett terményekből, *kellő értékesítésében* halálosan fenyegetik, fokozottan megnyugtató hatással lehet ránk. A politikai hírlapok! A mi politikai hírlapjaink!

Mily rendkívül sok badar dolgot kell olvasnunk politikai hírlapjainkban sport- és katonai ügyekről, vizsábályozásokról és az északamerikai Egyesült-Államok buzakivitelének minél előbb bekövetkezendő (be kell következnie! — ez az üres, ámde nagyhangú jelszó) hanyatlásáról! Ezt olvashatjuk *politikai napilapjaink* vezér-, irány- és szakcikkeiben; ezt olvashatjuk terményüzleti rovatában; ezt olvassuk különféle apró cikkeiben. Valódi botrány! és vajmi nevésséges volna, ha nem volna rendkívül elszomorító ezen óriásmérvű tájékozatlanság, tudatlanság.

Persze! az illető cikkekzők merőben ösmertlenek az Egyesült-Államok *mindennemű* viszonyaival és annyira semmibe sem veszik olvasóikat, hogy még arra sem méltatják, miszerint mielőtt ama cikkeiket papírra vetik, legalább tudomást szerezzenek magoknak arról: mily nagy az Egyesült-Államok, illetőleg, az ott megművelhető részek területe; hány lakosa van az államnak; hány négyszög kilométernyi termőföld van sat.

Ez nagy büne fővárosi politikai napilapjainknak; s ennek dacára merik, sőt kedvelik a vidéki hírlapsajtó képviselőit minden, mégoly apró s jelentéktelen baklövésökért is korholni s nevésséggé tenni akarni.

TÁRCZA.

Fillokszeria.

— Humoreszk. —

Egy fillokszeria-kormánybiztos jegyzeteiből összeűjtötte:
 Szabó Kálmán.

— Ugyan fiam Géza, hagyj fel azokkal a fene ostoba bogarak fogdosásával. Nem ér az semmit. Töltsd el inkább az idődet hasznos és mulattató könyvek olvasgatásával. Így lehet belőled csak ember. Aztán a mellett a bogártudomány mellett a fogadat akár zalogba is teheted: nem hoz az a konyhára semmit.

Géza, bár mint jól nevelt ifju, mindenben engedelmeskedett atyjának, most az egyszer annak szavait figyelmebe sem látszék venni. Gyűjtötte továbbra is a pilléket, csereb és svábbogarakat, temetődögészeket és lötétüket skatulyaszámra, különös passziója telvén neki abban, midőn ezek az ujkori mártírok gömböstitűvel általdöfve: tehetetlenül terpesztgetik lábait. A többi studiumot persze mind abba hagyva, s csak az inszekták csápos családjának szentelte napjait, úgy, hogy midőn a bölcsesség fogai kezdtek elrejtett pozícióidból kiütögetni lapos fejüket, nem vala más sűrűn valója, mint épen az imént említett bogártudomány. — Pedig ebből nem lehet megélni. Bo-

E lapok szerint Amerika terménykivitelének minél előbb csökkennie kell! E hibás állítást olvashatjuk az említett hírlapokban; mert a cikkirók még arra sem gondolnak, hogy azon állam területe, kerek számmal, 150 ezer négyszög mértföld, melyen csak 40 millió lakos él, művelhető földé pedig nagyrészt még szűzföld s egészben, a mezőgazdaság eredményes folytathatását tekintve, sokkal kedvezőbb éghajlatu mint földrészünk északi s északkeleti részei: s így, ha népessége tízszer annyira is, mint a jelenlegi, szaporodnék, akkor is képes volna fölösleges nyersterményeivel előzönlenni Európát. Hiszen az Egyesült-Államok gépipara rendkívül nagy arányokban fejlődik, óriási pénztökei pedig ugyanily arányokban gyarapodnak; már pedig az első munkat, az utóbbi pedig elhelyezést követelnek magok részére: s így az ottani mezőgazdaság szükségkép tizszer előbb bekövetkezendő hanyatlásáról, kiviteli képességének csökkenéséről kizárólag politikai napilapjaink említett munkatársai írhatnak. Igen sajnós, e szabadalmakkal derekasan élnek is!

Honi mezőgazdaságunk egyedül akkor képes diadalmasan megküzdeni a rásulyosodó kedvezőtlen viszonyokkal, ha nem csak ügyekszik minél olcsóbban termelni, hanem a *mezőgazda terményeiért azon piacci-árt képes magának fizettetni, amelyet azok eladásukkor érnek*. Ebben rejlik mezőgazdaságunk életképességének legfontosabb feltétele.

Az 1876-iki filadelfiai és az 1878-iki párizsi vilákiállításokon éppoly gyönyörködhetünk a termény-nagykereskedők és a termény-bizományosok gyönyörű üzlet működésitáblázataiban, mint 1881-ben a milánói s 1884-ben a torinói országos-kiállításokon. A nürnbergi, a trieszti s az amszterdami országos-kiállításokon kevesebb sulyt fektettek ezén, vajmi tanulságos ösmert-terjesztő-táblázatokra; érthető, mert az illető országok terménykivitele viszonylag csekély.

Nálunk, noha a lakosság tulnyomóan legnagyobb része a mezőgazdaságból él s iparunk rohamos föllendülése dacára még évtizedek hosszú során keresztül élni fog, rendkívül sajnós! még mindig alig-alig gondol, törődik a mezőgazdák legnagyobb része avval, hogy igyekezék magát terményei eladásánál a nyereszkesedő közvetítő vásárló, kiskereskedő, alkusz stb. hatalma amely az eladót érzékenyen károsítja, alól kiszabadítani. Nálunk, szinte kétségbeesítő! e téren még a leghasznosabb ujtás is csak rendkívül nehezen bír tért foglalni.

Az országos-kiállítás mezőgazdasági ter-

gára ugy is van sok embernek, csak attól tudna szabadulni. Nem kíván ahhoz többet venni senkisé.

Nehéz, sulyos napok álltak Géza előtt. Atyjának szemrehányásai, öreg anyjának könyei helyzetét még elviselhetetlenebbé tevék. Hogy is ne! Más embernek már 24 éves korában pályája van, ő pedig még most is csak a sors rendeletét várja. Olyan állapot ez, mint a szolgabíró ur ajtaja előtt ácsorgó hajdué, ki nem tudja, a nagyságos szolgabíróné kenderét küldik-e nyúni, vagy a tek. szolgabíró ur pej csikajait abrakolni.

Más gyöngé jellemű ember ilyen állapotban vesz egy bögre cyankálit és egy hajtókára leszorítja torkán, vagy pedig előveszi a rozsdást és „szervusz kedves világ” úgy agyonpuffantja magát, hogy csak a lába áll az égnek.

De Géza jellemét megerősíté a sok rovarkeresés és a tömegtelen sikertelen barkácsolás. Akarata, kitartása megedzódott benne, mint a kovács pazsarában a vas. Nem adta meg magát gyáván, hanem felvette a sors által lábához dobott keztyűt.

— Megteremttem jövőmet — mondogatá magában — erre Hannibál esküjét teszem le.

Hogy pedig szavait realizálja, rögtön elutazott Hamburgba, hogy onnan Amerikába evezzen. De pénze nem lévén annyi, a mennyivel ily nagy utat meg lehessen tenni, egy bodnár szívessége befenekelte őt egy üres petróleumos hordóba s Diogenes módjára tette meg az oceáni utat.

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

mény-csarnokában gyönyörködhetünk a *Szávoszt Alphons-czég* gyűjteményes-kiállításában is, amely, noha csupán mintegy dióhéjba szoritva, bemutatja e czég közhasznu törekvését: a mezőgazdát fölszabadítani, a ránézve káros közvetítő vásárló, kiskereskedő, alkusz hatalma alól; s így *gazdátársainknak biztosítani azon jelentékeny hasznát, amely mostanig ez utóbbiak nyereségül, a mezőgazdáknak pedig kárára, — zsebébe folyt. A Szávoszt Alphons-czég*, ugyanis, előre meghatározott csekély árért (csak $\frac{3}{4}$ százalék) bármily nagymennyiségű gabonát és bármikor képes eladni egyenesen a fogyasztóknak, illetőleg, azok helyettesítőinek: a nagykereskedőknek, gözmalmoknak s terményraktár-üzleteknek. Hogy mily jelentékeny haszon származik ebből az eladó termelőkre, mindenki láthatja; mert a *Szávoszt Alphons-czég* érdeke (a kikutott $\frac{3}{4}$ százaléknyi jutalék folytán) azt hozván magával, hogy minél magasabb árt kapjon a bizományába küldött gabonáért, az eladó mezőgazda mindenkor azon legjobb árt kapja terményeért, amelyet az *akkor* ér.

Napjainkban fokozza ezen nagy előnyt azon tény, hogy előnyös a mezőgazdára, ha egyáltalában képes gabonáját *becsáron* eladni; mert a terményvásárlási kedv most alig észlelhető. A *Szávoszt Alphons-czég* kiterjedt üzletösszeköttetései (bel- és külföldiek) képesítik megbízóinak e hasznat biztosítani.

Ez vajmi nagy előny a termelőre; mert *ösmert* tényezővel számolván, tudja, hogyan áll a terményei számára elérhető legjobb árral. Eddig merőben másként állt e dolog; mert a közvetítő vásárló nem azon árt fizette a mezőgazdának nyersterményeieit, amely a vétel pillanatában azok értékét képviselte; hanem ügyekezett minél olcsóbban jutni a termények birtokába, hogy azokon tudván, minél nagyobb nyereséget söpörhessen be; azaz a közvetítő vásárlónak nem áll érdekében, hogy a termelő mentől magasabb árt kapjon gabonájáért.

A magyar országos gazdasági egyesület, amely ugyancsak megválogatja embereit, ha arról van szó, vagy valakit ajánljon, pártfogoljon, az illetőért erkölcsi szivatosságot vállaljon, a *Szávoszt Alphons-czég* e kitüntetésben, s egyúttal jegyezzük meg, e máris *kiérdemelt* kitüntetésben részesítette ama törekvéseért: a *termelő számára megmenteni azon jelentékeny összeget, amely mostanig rendszeren a közvetítő vásárlók, az alkuszok, kiskereskedők, tőzsdéfutárok zsebébe folyt.*

A *Szávoszt Alphons-czég* működésének egyike téhát azzal foglalkozik, hogy a termelőt a

Amerikában sok mindenféle foglalkozás kínálkozik, csak ember legyen hozzá. Géza pedig ember volt a talpán. Volt ő itt handlőrozó; kereskedett szivarcsutakkal, csont- és papírhuladékokkal, disznósértével, múbajuszszal és álhajakkal. Mikor ezeken a vállalatokon szerencsésen megbukott: felkereste a botokudok törzsét. Csinált nekik orrczimpáikba festett fadarabocskákat. Innen fatuma a vörösbőrű indiánokhoz kergette. Értvén az arczaraló festést, a főnök ő felsége hitvesének udvari tetovirozója lett. De ez sem szukcedálván úgy, a mint ő akará, Oakszakába ment csokoládét készíteni. Az itt szerzett pénzen nyitott egy harisnyás boltot. Vásároltak is tőle. Csak hogy ha egy párt vettek: kettőt okvetlenül elloptak. — Bankerottizált. — De azért nem csüggedt el, mint Európában szokás, hanem újra kezdte, mint Amerikában divik. Elszegődött egy farmba. Itt nem volt más dolog, mint szőlőt kapálgatni, kötözni és ebéd alkalmával az éltes házi asszony számára ételt rágni. Kötelessége volt olykor a világtalan házi kisasszonnyal felmászni a Cordillerák gerinczére is, nézni a páratlan festői tájkot. A miről aztán referált a szerencsétlen kisasszonynak.

A forduló pont itt van életében. A mint ugyanis egyizben a Cordillerák keleti lejtőjén elterülő szőlőkben lomhán járdogált, észrevette, hogy némely szőlőtőkék levelei zöldek, másoké ellenben beteges, sárgák. Nem lett volna termé-

közvetítő vásárlónak a mezőgazdára nézve vajmi hátrányos, káros szereplésétől megóvjá.

A cég megbízónak hiteles tőzsdetudósításokat küld — ingyen. Miután politikai napilapjaink tőzsderevata megbízhatatlan, kézzelfogható, mily nagy előnyt nyújt a mezőgazdának, ha e tudósítások biztosan tájékoztatják őt a tőzsderevatairól. A közvetítő vásárló kiváltképp akkor főzi le hatalmasan az eladó mezőgazdát, mikor ő zsebében a legújabb, őt tájékoztató tőzsdetávirattal attól vásárol, aki tegnapi, sőt tegnapelőtti számu politikai napilapja révén hiszi magát a gabnárakra nézve tájékozottnak.

A Szávost Alphons-cég működésének másik tere Saponaria-gyapjumosó-por,* gépolaj, ponyvák, vetőmagok stb., egyszóval minden, a mezőgazdának szükséges tárgyak s termények elárulása. A cég Saponaria-gyapjumosó-pora máris országghírű; métermázsaja árát 60 frtról 45-re, sőt most már 33 frtra szállította le a cég: azt maig 70 uradalom és számos közbirtokos vásárolja.

Nagó érdeme van e cégnek az angol árpafajok meghonosításában is; melynek nagy előnyt most, midőn buzakivitelünk rendkívül csökkent, míg angol-árpafajainkat serfőzésre örömet vásárolja a külföld, fokozva érezzük.

A királyi kegy hát igazi érdemeket jutalmazott, mikor a cég főnökét Szávost Alphons urat nemesi rangra emelte.

Szekrényessy Kálmán.

Levelezés.

— Fillokszerés állapotok —

Toronya, szept. végén.

Pusztit az ördögadta bogara. Konstátálva van, hogy nemcsak a szomszéd Hegyalja, de a nekünk még szomszédabb bárii szőlőkbe is beledrágta már magát. Hogy a Hegyaljáról tovább terjedt, azt nem csodálom; mert hát szaporodik, s így területről is kell gondoskodnia, a melyen megéljen; de hogy éppen Báriba jöjjön, az ropant ostobaságára vall. Biztosra foghatjuk, hogy jövőre már Toronyán lesz, mert a mennyire a bárii szőlőfajokat ismerem, ha azokba belekóstol, még örülni fog, főképp a melyeknek már szárnya is van, hogy mihamar elillanhat. A szárnyatlan még ott marad ugyan egy kis ideig, de bizony érdemes volna, ha valamely természetudós oda kuporodnék a görcsövével, s megvizsgálná, hogyan fog majd az a szárnyatlan rovar, a munkások ruhája lábellenje s minden alkalmasnak mutakozó helyén felpöcölődni, s vásott rágonyaival (mert hát foga talán csak nincs?) tova származódní mi felénk.

Fillokszerés biztosaink ugyan vannak; de azt hiszem, azok csak arra valók, hogy meghatározzák, mikor lehet már a szőlőt irtani; mert elszegényedett népünkkel — pedig majd minden embernek van szőlője — új szőlő területeket alkotni, felülhaladja a lehetőséget. Szőlőtermés már régi időktől nincs; ez idén a jég szüretelt, s a fillokszerésnek egy erszényrágó váfaja: a dézma-váltság rajtuk nehezül. Ezt nem a borból, de a szegényül sikerült, legfőképp 6 frtos buzából kell fizetni.

Nem vagyunk természetbuvárok. Mégcsak nagyító üvegünk sincs az egész faluban egyszem; pedig tessék elhinni, nem valami parlagiasságból, de egyszerűen csak azért, mert nem akarjuk magunkat megcsalni; — még valahogy nagyobbnak látszanék előttünk az a kisdarab kenyér, mint a minő valóban. — Hanem azért ismerjük a fillokszerát, csak hogy mi azt nem görcsövön vizsgáljuk, hanem úgy meglapulva a kerítés mellől, mikor

szetbuvár (legalább Herman Ottó nem tartotta volna annak) ha ennek okát nem fürkészte volna. Elővette a kapát s egy beteges szőlőtökét kiemelt a földből. A feldagadt gyökereket mikroszkópiumával, melylyel hajdanában otthon a legyek szemét vizsgálata — kezdé vizirozni. A kis bogarak épen ebédjüket végezték: hosszú szipolyukkal ekzekváltak a nemes cserje nedvét. Mind Ezeket a nagyiton jól ki lehetett venni.

— Ez a bogár lesz az én boldogságom szülőanyja — mondá magában. S ezzel a bogarak közül egy csomo várandós állapotban levőt stílétes botjának üregébe csusztatott.

Miután az idő oszonna felé járt, sietett hazafelé, hogy az asszony körüli funkciót valahogy el ne mulassza.

Oszonna végeztével érzékenyen panaszlá el a háziasszonynak, hogy meglepte a honfájdalom, szive vérzik hazájáért. Nem maradhat tovább, mert megöli a nagy honfi-bú.

A háziasszony lengyel nő volt, feltudta fogni a fiatal ember bánatát. Koránál fogva különben is hajlandó lévén a sentimentálisusra, az ifju panaszára könyekig elérzékenyedett, mely a szive tájékán nyugovó vörös bugyellárisa is átplántálódván: abból Géza uti költségére 100 dollár potyogott ki.

Ily érzékenykedések között indult Géza ut-

t. i. a porciót dobolják, s mint rendesen, — nincs miből fizetni.

Azt mondják, hogy Ujhelyben még nincs fillokszerés. Dehogyan nincs, csak hogy a biztosok még nem vették észre. Ime: egy gazda ember bevisz buzát árulni; egy faktor megveszi, valami hieroglifekkel felir egy darabka papírra holmi ákom-bákomot — e czélra nyomtatott jegye ugyanis alig van 2—3 kereskedőnek — s 20 krnyi felpénz mellett átadja az eladónak azzal az utasítással, hogy 11 óra körül szállítsa a buzát ide, vagy oda. A gazda a mondott időben eljön, esetleg vár; a kereskedőnek átadja a jegyet, de hűledezve kell hallania, hogy a gabonakereskedő ily jegyzést nem ismer, ő ilyen alkuszt vásárlással meg nem bízott stb; de ha már oda fáradt az eladó, ő kész a buzát átvenni, hanem 30 krral olcsóbban s a megszorult gazda — már akkor úgy is vége lévén a vásárnak — oda adja. Vannak kivételek; de vannak, akik kockáztatnak 20 kr. felpénzt, hogy — lépén ragadván az eladó — ily uton minden métermázsánál 30 krt nyerjenek. Nem fillokszerés ezek? Nem lehetne azt elrendelni, hogy minden gabna kereskedő nyomtatott s pecsétjével ellátott jegyet adjon az eladó kezébe? Ez ugy az eladó, valamint a szolid vevő közös avagy a városi hitteles mázsáló helyeken történt felmázslásról kiállított jegyeket a kereskedők elfogadják ugyan, de azért újra méretik a gazdával, mert ez utközben ellopott belőle s — embere válogatja — hiányzik is 1—2 kilo. Tessék már most a sürgösen hazakészülő gazdának még panaszra is járni, s a drága munkaidőben ott vesztegelni. Többet veszít mint nyer s ráhagyja a kereskedőre. Nem fillokszerés állapot ez? Nem lehetne ez ügyben is legalább oly intézkedést tenni, hogy a megmázst szakok köteleke bizonyos jegyü czédulával keresztül ragasztassák, s az eladó közönség a gyanúsítgatás esetleg károsodás, vagy panaszoktól megóvassék.

De menjünk tovább. Egy pár csizmáért 1, 2 métermázsza buza kell. Egy métermázsza árpaért nem kapunk jó kalapot, s ez minden czikkal ugy van.

A termés átlag 3 magot adott, méltóztassék felszámítani a bevetett részt, a munkát, adót, dézma-váltságot, marad-e a gazdának egy csizmára valója? Aki hivatta van szólni, s szava nem is a pusztában kiáltóé, szőljön s hasson ez állapotok megváltoztatására, mert elpusztit a fillokszerés e sok faja.

Toronyi Pap Endre.

Iskola-megnyitási ünnepély.

Topolyán, október 1.

Szeptember 27. napján Topolyán községben egy igen öröndetes esemény folyt le, és ez az ottani, egészen ujonnan épített gör. szert. kath. felekezeti iskolának ünnepélyes megnyitása volt.

Már kora reggel az egész község valami szokatlan ünnepélyes színt öltött; a középületeken és több más házra kitűzött nemzeti színű zászlók fenn hirdették a hívek- és a községbe lépőknek, hogy itt valami készül; a berobogó kocsikon megérkezett uri vendégek örömteljes mosolya, kimondhatlan vigságra hangolta a lakosságot.

Bevezetvén a véreklüi áldozat bemutatása, reggeli 10 óraker kezdetét vette az iskola-megnyitási ünnepély. A megáldási szertartást a helybeli gör. szert. kath. esperes-lelkész, ft. Mihalovics János végezte, nt. Dudics János m.-csemernyei lelkész és Mihalovics Jenő n.-mihályi káplány segédkezése mellett, egészen magyarul. Ezen ünnepélyes megnyitáson ott láttuk

nak, vivén magával a rettenetes bogarakat, mint az egykori barát Chinából a selymér-petéket.

Hazaérve, legelső dolga volt kimenni a budai hegyekbe. Itt a bogarakat, melyek az uton nagy-nehezen átestek a szülési fájdalmakon, ivadékaikkal együtt széteresztgette a szőlőkbe. A szegény rovarok a hosszú ut alatt rettentő megéhezték: mohó falánksággal estek a svábok vagyonának. Rettentő lett a következmény. A szőlők táblaszámra sárgultak, oly annyira, hogy ez az intező körök figyelmét sem kerülheté ki.

Géza mindennap kiment megnézni művét. S mindannyiszor ilyesfélélt mormogott fogai között:

— Napom derengeni kezd.

Igaz volt. Alig mult el egy év, mint országosan ismert bogarászt, a kormány 8000 frt évi fizetéssel kinevezte országos fillokszerés-biztosnak. Amit felfogadott, kivitte: megcsinálta a *haupttreffert*.

Hogy pedig a többi kollegái se haljanak meg éhen, azoknak is küldött petéket, hogy azokat a Hegyalján, Érmelléken stb. hintsék szélyel. Amit azok lelkiismeretesen meg is tettek, s 10 frt napi díjjal még ma is tesznek. Ők most hízának, mi pedig szőlősgazdák vakarhatjuk a fejünket.

nagyságos Nemes Lajos zemplénmegyei tanfelügyelő ur s kir. tanácsost, tek. Füzesséry Tamás nagy-mihályi járás szolgabíróját, ft. Szentlélek Gyéza nagy-mihályi róm. szert. és Gulovics Miklós rakóczi gör. szert. kath. lelkészeket, ugy nemkülönben Sulyovszky István, Schleiminger Róbert, Dr. Pogány Gerő és Pajor Bertalan urakat, valamint több tanító- és tanítónőt.

Szertartás végével a mindig ékesen szóló esperes lelkész, ft. Mihalovics János ur, ugyis mint a topolyáni iskola igazgatója, valóban remek beszédben átadja a felépített és most megáldott új, a kor és az oktatási törvények követelményeinek mindenben megfelelő iskolát a közhatalmatnak; meghívja abba a tanuló ifjuságot, szívökre kötven az édes magyar nyelv megtanulását, mint amely nélkül csak mint az árnyék bolyongnak e honban, melyet szívből szeretniök, s ha szükség lesz majdan verökkel is védelmezniök kell!

Elteti a legfelségesebb apostoli király és királyné ő felségeiket, mint kik a népnevelés szent ügyét legkegyteljesebb pénzadományokkal is elősegíteni kegyeskednek, a fenséges trónörökös és mindnyájunk által mélyen tisztelt trónörökösét és az uralkodó ház minden tagját; nagyméltóságú vallás- és közoktatási m. kir. miniszter Trefort Ágoston ur ő excellentiáját, méltóságos Pásztyei János urat, munkács-egyházmegye püspökét és méltóságos gróf Sztáray Antal kegyurat; nagyságos Nemes Lajos kir. tanácsos és tanfelügyelő urat, és az ünnepélyen vendégképen megjelent urakat.

Minden egyes éltetésre, a tanuló ifjuság ajkain, a zengzetes *»tartsa Isten, óvja Isten«, »éljen ő«* és *»éljenek soká«* hangzott el. Most midőn még három magyar szavalattal bővítettett az ünnepély, az egészet bezárta a kir. tanfelügyelő ur ő nagysága kitünő beszédje. Ezen hatásos beszéd után ugyancsak az iskolaépület más, lakosbájában következett a dus villásreggeli izletes étel- és kétféle borral, hol az eddigi kitünő hangulat egész jó kedvre fokozódott.

Ezen reggeli után, hol a háziur szerepét viselő ft. esperes-lelkész ur ismét több talpra esett toasztot mondott, a vendégek a legszivélyesebb bucsuzások között szétoszlottak.

Ha az oktatásügyi törvények intencióját éber figyelemmel kísérik, látni lehet, hogy azokban egy elv van letéteményezve, s ez nem más, mint: nevelve oktatni a népet, de ugy, hogy a honban lakó minden egyes polgár ugy szellemben, mint a lehetőségig nyelvben is egy, magyar legyen.

Hála a honatyák e tekintetben kifejtett bölcsességének! mert örök igaz: ki mit nem ismer, nem is szeretheti; ki nem ismeri a magyar nyelvet, nem is szeretheti azt, aki pedig nem szereti a magyar nyelvet, nem szeretheti e földet, nem szeretheti hazáját ugy, mint ezt szeretnie kell, — hogy áldja bár, vagy verje a sors keze, ő mégis itt élni és halni kész legyen!

Hogy pedig azon törvényekkel contemplált érintett üdvös cél elérressék, hogy a népnevelés-ügy, különösen tótajku vidékünkön is mind jobban s jobban kifejlesztessék, szükséges, hogy azok, kikre a tanügy bízott, felfogva hivatásuk nagy hazafiai felelősséggel járó kötelességét, egész odaadással és fáradsággal nem ismerő buzgósággal, e drága hon javára közreműködjenek.

Ilyen tanférfiut, ilyen iskolaigazgatót bir Topolyán hitközsége, derék esperes-lelkészében, ft. Mihalovics János urban, ki nagy fáradsággal felépített új iskoláját, mely messze vidéken pártalanul áll, a nevelés- és oktatásnak ünnepélyesen megnyitni szerencsés volt.

Kik részt vettünk az ünnepélyes megnyitáson, láttuk az örömet, melyet érzett, hogy Istenel kezdett munkáját ily szerencsésen megoldania sikerült, s midőn sajtó utján ezen ünnepélyességről megemlékezni igyekeztünk, el nem mulaszt-hatjuk, hogy elismerést ne szavazzunk ft. Mihalovics János urnak és apostoli buzgóságának! Tartsa Isten, amint ő ezt annyi soknak kívánta, az egyház és e hon boldogságának előmozdítására még számos éveken át!

Egy jelenvolt.

Meghívó.

Van szerencsénk a zemplénmegyei orvosgyógyász egyesület t. cz. tagjait f. évi október hó 12-ikén S.-a.-Ujhelyben az izraelita kórház termében délután 3 óraker tartandó *rendes öszü közgyűlésre* meghívni.

Tárgyai: 1. Dr. Schön Vilmos értekezése: Orvosi casuistica. 2. Dr. Paczauer Mór. a) Állkapocsgörce esete beteg bemutatással. b) Szakszerű élmények a német egyetemeken és kórodákon 1885. nyarán. 3. Dr. Toth Elek. Műtött májtályog esete beteg bemutatással. 4. Dr. Marikovszky Pál értekezése néhány ujabbkori gyógy-módról. 5. Folyó ügyek.

S.-a.-Ujhely, szeptember hó 23-án 1885.

Dr. Weisberg Zsigmond,
egyesületi titkár.

Dr. Chyzer Kornél,
egyesületi elnök.

Tk 2974. sz.
1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy abauj-szántói takarékpénztár végrehajtónak, Puskás János és Papp György végrehajtási ügyében elleni 115 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbíró területén lévő Monok község határában fekvő a monoki 825. sz. tjkvben 2554. hr. számú szőlő 160 frt, 325 sz. tjkvben 692-693. hr. sz. 309. ö. i. ház és telek, 186 frt, 344. tjkvben 740. hr. sz. 267. ösz. ir. ház és telek 200 frt és 741. hr. sz. kert 194 frt, 623. szmu tjkvben 3176. hr. sz. szőlőre 174 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb jelölt ingatlanok az 1885. évi október hó 28-ik napján délután 2 órakor Monok község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 10 frt, 18 frt 60 krt, 20 frt, 19 frt 40 krt és 17 forint 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. k. igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szerencsen, a kir. jbróság mint telegkönyvi hatóságnál, 1885. évi augusztus hó 21. napján.

Füleky,
kir. járásbíró.

Tk. 2976. sz. 1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy abauj-szántói takarékpénztár végrehajtónak, Lacza István monoki lakos végrehajtást szenvedő elleni 90 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbíró területén lévő Monok község határában fekvő a monoki 424. sz. tjkvben felvett 919 hr. sz. belsőség 320 frt, a 920. hr. sz. kert 106 frt, — 411. sz. tjkvben felvett 1/10 urbéri telekből Lacza István 1/10 urbéri telket tevő birtokilletése 46 frt 50 kr., végre 470. számú tjkvben felvett 1181. hr. számú szőlő 92 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb jelölt ingatlanok az 1885. évi október hó 28-ik napján délelőtti 10 órakor Monok község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 33 frt, 10 frt 60 krt, 4 frt 65 krt és 9 forint 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szerencsen a kir. jbróság mint telegkönyvi hatóságnál 1885. évi aug. hó 21-ik napján.

Füleky
kir. járásbíró.

Vk. 393. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alólított közhírré teszi, hogy Lindenbaum Fülöpnek 400 frt iránti és Kaufman Mórnak 300 frt iránti, Fuchs Gizella elleni ügyekben a tokaji kir. jbróságnak f. évi 1833. polg. sz. a. végzése alapján az árverés elrendeltetvén, annak Fuchs Gizella lakásán Tokajban leendő megtartására 1885. október 7-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetett határidőül, midőn a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék f. évi 7335., 7336. sz. végzése folytán bíróság lefoglalt 1821 frt becsértékű férfi ruhák s butorok készpénz fizetés mellett becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Tokajban, 1885. évi szept. hó 20-án.

Fekete Zsigmond,
bírósi végrehajtó.

**SZOLYVAI
POLENAI
OLENYAI**
savanyúvizek, valamint
LUHI-ERZSÉBET
gyógyforrás vize, — mindannyian kitűnő üdítő ita-
lok s járványos betegségek alkalmával is nagyhatá-
suk, — megrendelhetők
MARSALKÓ KÁROLY
munkácsi uradalmi ásványvizek bérlejénél **Nyiregy-
házán,** s kaphatók országszerte minden nevezetesebb
gyógyszertárakban, fűszerkereskedésekben és vendég-
lőkben is.

Tk. 3193. sz.
1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a felső-magyarországi népgazdasági köl-
csönös hitel- és takarékegyet végrehajtónak Petrásovics Sándor gálszécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 3000 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék és a gálszécsi kir. járásbíró területén lévő Gálszécs községben fekvő a gálszécsi 33. számú tjkvben AL. 1-2. sor 73. és 74. hr. sz. alatt felvett végrehajtást szenvedő Petrásovics Sándor nevű álló belsőség 38. özeirási sz. ház és kertre az árverést 1631 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb jelölt ingatlanság az 1885. évi november hó 10. napján délutáni 2 órakor Gálszécsen a kir. telegkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kik. áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 163 forint 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóságnál 1885. évi szept. hó 19-én.

Roskovics, kir. albiró.

659. sz.
1885. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólított kiküldött végrehajtó az 1881. évi t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 2410 és 2854/85. számú végzésével Csapó József k.-toronyai és Mitro Mihályné s.-a.-ujhelyi lakos felperesek részére Kovács György kis-toronyai lakos alperes ellen 115 frt és 71 frt s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán nevezett alperestől Kis-Toronyán 1885. évi július hó 28-án lefoglalt s 397 frt 50 krra becsült ingóságokra a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 4572/85. sz. kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszínén vagyis Kis-Toronyán leendő megtartására határidőül 1885. évi október hó 6-ik napjának délutáni 3 órája tüzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt 2 ló, 1 szekér széna, életnemű, szobai butorok s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. §§-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulirt végrehajtónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztják.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1885. évi szept. hó 23-án.

Olehváry Béla,
kir. bir. végrehajtó.

Tk. 4829. sz.
1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zemplénmegye ázvápenztára végrehajtónak, Furman János végrehajtást szenvedő elleni 72 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén lévő Hosszuláz községe és határában fekvő, a hosszulázi 35. sz. tjkvben A. I. 1-18. sorszám alatt foglalt 1/4-ed urbéri bel- és kültelekből Furman Jánost illető felerészre az árverést 398 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi december hó 14. napján délelőtti 10 órakor Hosszuláz községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 39 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóságnak 1885. augusztus hó 28-án tartott üléséből.

Igy. Vályi,
kir. tvszéki jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tvszéki elnök.

Széna eladás.

Jó minőségű széna és sarjú mintegy 300-350 métermázsja, a terebesi rk. parochián, akár egészben, akár egyes boglyákban eladó. Métermázsja 2 forint.

3-20

Öltöny szövetek

csak is tartós gyapjuból, egy középtermű férfi számará

3.10 méter / **4 frt 96 kr.** jó minőségű gyapjuból,
egy **8 " — " jobb " "**
6 1 t ö n y r e / **10 " — " finom " "**
12 " 40 " egész finom " "

Utazó-Plédek darabja 4, 5, 8 egész 12 frtig. Legfinomabb öltönyök, nadrágok, überziher, kabát és esőköpeny szövetek, tüffel, loden, commis, kammgarn, cheviotok, női kendők és tekeasztal terítők, peruvien és doskingokat ajánl

alapított **Stikarofsky Joh.** — 1866 —
gyári raktára Brünben.

Minták bérmentve. Minta lapok a szabó mester uraknak bérmentetlenül. **Utánvételes küldemények** 10 frton felül bérmentve.

Szövetraktáram 150,000 frt értékű képvisel és magában értetődik, hogy világra szóló kereskedésben igen sok **szövet maradvékok** 1-5 méter hosszúk vannak, tehát kénytelen vagyok ily maradvékot jóval a gyári áron alól eladni. Minden józan gondolkodású ember be fogja látni, hogy ily kis maradvékokból **minták nem küldhetők**, mert egynehány száz minta megrendelésénél rövid idő alatt semmi sem maradna meg, ennek következtében az tiszta **csalás** ha szövetkereskedők azt hirdetik, hogy a maradvékot mintákat küldenek, ily esetben a minták egész tekercs szövetből vágnak, ezek eljárása tehát mindenki előtt megfogható. **Maradvékok**, melyek a megrendelő izlésének meg nem felelnek, kicseréltetnek, vagy a pénz visszaküldetik. **Levelezések** elfogadtnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

Kiadóhivatal: Budapest, V., nádor-utca 7. sz.

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

pártoktól s kormánytól egyaránt független

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen mindennap, hétfőn és ünnepet követő napokon is, 16-20 oldalnyi terjedelemben.

Októbertől kezdve **rotációs gépen** nyomatik, mely a lapot **óránként 10,000** példányban, teljes 16 oldalon, **könyvalakóan, felvágva** állítja elő.

Minden héten **rendes ZENEMELLEKLET** válogatott zenedarabokkal.

Előfizetési ára: egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr.

Mutatványszámok egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.

Munkatársak:
Pulszky Ferenc
Beksics Gusztáv
Törs Kálmán
Pest-Frigyes
Borostyáni Nándor
stb. stb.

Munkatársak:
Mikszáth Kálmán
Dr. Ágai Adolf
Bartók Lajos
Tóth Béla
Dr. Kened Géza felelős szerk.
stb. stb.

Rovatvezető munkatársak: Antalik Károly, Gyöngyösy László, Luby Sándor, Schmittely József, Tábori Róbert, stb

LINKESCH SAMU özv.

vasüzlet Eperjesen

ajánlja kitűnő minőségű

krakói cserép-kályháját

fehér és díszes
színekben.

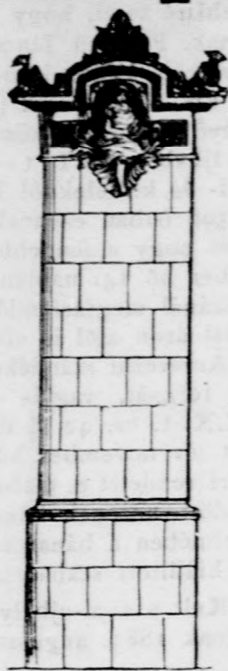
Kandallókat

TAKARÉK-

konyhákat,

bármilyen

kivitelben.

FA, KÖSZÉN

és

coaks fűtésre,

TÖLTŐ

és

szabályozható

készülékkel

berendezve

legolcsóbb árakban.

Képviselet: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

Szőlőtermés eladás.

A sárospataki r. főiskola királyhegyi és gátmegyeri szőlőkben fekvő szőlőknek 1885-ik évi termése folyó 1885-ik évi október 11-dik napján d. u. 3 órakor a főiskola pénztári hivatalában tartandó nyilvános árverés útján el fog adatni, a szokásos feltételek mellett, melyek a pénztári hivatalban s alólírtánál megtehetőek. S.-Patak, 1885. szept. 27.

A s.-pataki r. főiskolai gazd. választmány megbízásából

Németh László,

főisk. jogigazgató.

Sirkővekre feliratok vésése és aranyozása.

SIR-EMLÉK-KÖVEK RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutcán a „Vörös ökör“ vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
VÖRÖS MÁRVÁNY
és homokkő sirkőveket.

Tisztelettel

BURGER ADOLF,

vállalkozó.

Sürgőnycím:
Burger Adolf S.-a.-Ujheiy.

Sirkővek szállítása és felállítása.

Sirkővek újabb tervezése.

Jutányos áron készítenek.

9-10

16 ezer kéve
szőlőkötő sás

a méltóságos leleszi prépostság Viktor-
tanyai gazdaságában eladó. Bővebb fel-
világosítást nyújt Lacsny Lajos urad,
kasznár Viktortanya, p, Perbenyik

Éppen most jelent meg
és ingyen kapható a

KÉPES CSALÁDI LAPOK

VIII. évfolyamának

első száma.

Tartalom: *Az utolsó rév.* (Elbeszélés.) Tolnay Lajostól. — *Erdei románcz* (Költé-
mény.) Bartók Lajostól. — *Őszi este.* (Tárcza) Sziklay Jánostól. — *Barababao.* (Velen-
csei történet.) Tóth Bélától. — *A boszorkány.* (Theuriét André regénye.) — *Az állatok*
erő képessége. (Ismertető tárcza.) — *A szobor titka.* (Regény.) Tábori Roberttől.

E legszebb és legelterjedtebb szépirodalmi képes heti lap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egy negyedévre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt, egész évre 6 frt.

A Képes Családi Lapok kiadóhivatala Méhner Vilmos, Bpest, IV. papnövelde-utca 8.

Ertesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tu-
domására hozni, hogy S.-a.-Ujhely város
közönségének kényelmére egy hatóságilag
engedélyezett **tudakozó, közvetítő és**
cselédelhelyező intézetet nyitottam.

Elhelyezek: gazdasági felügyelőket, er-
dészeket, gépészeket, kereskedő-segégeket,
mészáros segégeket, mesterembereket, nevelő-
ket, nevelőnőket, urasági inasokat, kocsiso-
kat, szakácsnőket, szobalányokat, dajkákat,
valamint szálloda- és kávéház-személyzetet;
u. m. pincéreket, pincérnőket, szakács- és
szakácsnőket, bérszolgákat, stb. stb.

Ugyszintén lakások bérbeadását is köz-
vetítek, melyre nézve a t. cz. háziurakat
saját érdekükben is felkérem, ha kiadó laká-
suk volna, intézetemben előjegyeztetni mel-
tőztassanak.

Abrahamovits Mór,

intézet-tulajdonos.

Irodahelyiség: Rákóczy-utca 670. szám.

Minden kártékony és kellemetlen rovar teljes kiirtására, mint
poloska, bolha, sváb, moly, légy, tetű, hangya stb. különösen
figyelmeztetjük, hogy

„ZACHERLIN“
nem tévesztendő össze a közönséges rovarporral.

A „ZACHERLIN“ csakis eredeti üvegekben, soha-
sem papírban vagy nyitottan kimerve nem árusítatik. Az ere-
deti üveg, hogy az valódi legyen, névalírás és védjeggyel
kell hogy ellátva legyen. 15, 30 és 50 kros üvegekben kap-
ható: Bécsben Zacherl J., vagy pedig S.-a.-Ujhely

KORMOS és DECSÉNYI

kereskedésükben.

Legnagyobb vasbutor és sodronyszőnyeg-gyár

SCHREIBER MÓR

BUDAPESTEN

Gyár

V. Lipótkörut 8.

Raktár

Andrássy-ut 2.

Árusít mindennemű vasbutort nagyban
és kicsinyben legolcsóbb gyári árakon, u. m.

Ágyakat 4 frt 50 krtól

Gyermekágyakat 9 frttől

Mosdóasztalokat 2 frt 50 krtól

főfelé

valamint minden másnemű butorokat és e szekba vagó
csizmeket.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltetnek.

Ismét eladók kedvezményben részesülnek.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

2-2

Különfélék.

(Oriás vihar) vonult el hétfőn délutáni négy óraker városunk fölött. Egész napon át rekkenő hőség s a levegő annyira nyomasztó volt, hogy méltán lehetett zivatartól tartani. Három óra tájban gyanus kinézésű, vészjósló föllegek tornyosultak nyugati és délnyugati irányban, melyek a városunkat nyugatról övedző hegyek felől mind gyorsabban, gyorsabban hömpölyögtek s négy óraker a vihar borzasztó erővel tört ki. Piszkos kinézésű porföllegek kóvályogtak a magasban; az utcák egy portengerben usztak, melyet az örületes rohamu szélvész kavargó hullámokban iramított tova. Borzadalmas látvány volt. Azok, a kiket az utcán kapott az iszonyú szélvész, rémulve menekültek fedél alá; a sátoros kofák között valóságos bábeli zürzavar támadt; a háztetokről csak úgy repültek a cserepek s ezer meg ezer darabokra törtek az utca kövezetén. Ezeket kívül fákat tördelt, fedeleket tépett fel a szél: valóságos istenítélet volt. Szerencse, hogy alig 3—4 perczig tartott s utána egy félórás eső következtet kevés villámlás és mennydörgéssel. Éjjel s másnap is még szakadozva esett és a levegő azóta jelentékenyen meghult. Nem hallottuk, hogy a vihar a szőlőben nagyobb kárt okozott volna.

(Közeledünk) a szürethez, mely Tokaj-Hegyaljánkon ha mennyiségileg nem is, de minőségileg bizonyára a jobb borévek közé fog számíthatni. A szőlő általában már elérte azon érettségi fokot, mely nemes bort ad s aki még kívárja az aszukepződés idejét, az már nektárt fog szünni hordójába. A régiek többnyire betartották az időpontot, az újabbkori szőlészek azonban inkább a mennyiségre fektetik a súlyt s e hó első felében már jobbára megszüretelnek. Ezért nincs ma nálunk annyi finom bor, mint hajdan s ezért kezdi veszteni a tokaji bor világszerte kivívott hírnevét, mely azt a borok koronájává emelte. Bizonyos, hogy a nehéz idők keze is belejátszik a dologba s mint sok másnál, ennél is kényszerhelyzetet teremtett, valóságos legendává téve e borvidék ama szép korszakát, midőn a messze földről ide zarándokló idegenek, nem nézve ár szórták az aranyat borainkért. Lengyelország volt a Hegyalja kincsbányája, ennek elbukásával a mi napunk is kezdett hanyatlani s most már jól rézben alá is szállt. Lesz-e még ez éjszakából febrédés? Aligha. A vonaglóknak kegyelemfőst adni most már a fillokszera is szövetkezett a rozsvizonyokkal s a Hegyalján majd mindenütt végzi titokban, de következetesen akna munkáját, mely a szép épületet végre is halomba dönti s mi vagyoniilag e romok alá temetkezünk.

(Színész.) Valóban úgy vagyunk vele, hogy alig tartjuk érdemesnek lapunkban e rovatat foglalkozni is. Mert mi értelme van a színházi referádának, ha a közönségnek eszeágában sincs a szintársulatról, vagy annak működéséről tudomást venni? Referálni a társulatnak; elsorolni: „melyik volt szebb, melyik nagyobb“ igaz, hogy ez is adhat némi erkölcsi elégtételt; de bizony vékony vigasztalás az akkor, midőn az úresen tátongó padok minden estve csak azt lászának bizonyítgatni igyekező, pártolásra érdemes társulatunkkal szemben, hogy „a dicsőség bajjal jár.“ Mi részünkről amit először hangsúlyoztunk, ismételtük: hogy a társulatban sok számbavehető erő s egy pár igen szép tehetségű tag van. Az előadások — levonva a kisebb hiányokat — a közönség osztatlan tetszésével találkoznak — És mégis! Közöny és hidegség. Estéről-estére ez a helyzet szignaturája. A mult hét folyamán „Hunyadi László“ opera, az „Ezres bankó“ népszínmű; „Olivette lakadalma“ operette helyett, közbejött akadály miatt a „Szabin nők elrablása“ ügyes vigjáték; Delin karnagy javára a „Gaskognei nemes“ operette; a „Láncz, vagy a művész, mint rabszolga“ vigjáték; Racz Gyula jutalmául „Orpheus a pokolban“ operette és Szigligeti klaszikus tragoediája a „Fény arnyai“ kerültek színre. E műsorozat elég bizonyossága annak, hogy az igazgatónak érzék és tapintata van arra, hogy miként kell egy műzléssel bíró, közönség müigényét kielégíteni. És elfogultság nélkül mondhatjuk, hogy az előadások — melyekről specifice nincs elegendő terünk megemlékezni — sikerülten folytak le. Hogy egy opera előadásához mi minden kívánatik, azt fölöslegesnek tartjuk elszámolni; hanem a hiányok fölött elnéztünk a jobb kedveért. Általában elmondhatjuk, hogy az operette-ekben Racz Gyulát és Juhász Sándort ez utóbbit éppen úgy a népszínműben is, hallgatni valódi élvezet s mindkettő oly hanggal rendelkezik, a minővel az ujhelyi deszkákon vajmi kevésen találkoztunk. A nők közül Juhászné, Kövesiné szintén szívesen hallgathatjuk, s az ensembel-ét mindannyiszor ügyksen szokták kiegészíteni Kantai T. és Erdélyi Margit. A kar, mint ezt első alkalommal is megjegyeztük, gyöngének szokott bizonyulni. Ha jól mondhatunk a társulat operette személyzetéről, nem kevésbé monhatunk jól a drámairól is. A mult heti műsorozatból csak egy lapot szakítunk ki: Szigligeti kitünő szomorujátéka: a „Fény arnyai“ előadását. Hiába,

csak művészi darabban lehet valódi művészettel játszani, s valódi művészi tehetségek kellene ahhoz, hogy egy oly nagyszabású termékben minő a „Fény arnyai“ — igazán gyönyörködhessünk. Egy kincsekben gazdag bánya az, bányászja a színész, ki szemképrázató, ragyogó tartalmát zsákmányául ejtheti, fölszínre hozhatja, élénk állíthatja, vagy pedig a tengernyi kincs súly alatt összerogy, eltöpu, megsemmisül. Nos, hát Kazaliczki nem hogy összerogyott volna de még csak el sem töpu. Nyárai Bélája valóban művészi alakítás volt. E minden tetteiben, minden gondolatában nemes, lelki küzdelmeiben nagy jellemet mesterileg doborította ki. Fel-fel harsogó taps és éljenzés volt a kiérdemelt jutalom. Mellette méltán osztozott az est dicsőségében P. Rott Mari (Charlotte.) Egyes idegrázó jelenetekben elragadtak mindenkit, mely tetőfokot a mérgezési jelenetekben érte el. Mondanunk sem kell, hogy a darab e két főalakja és a többi szereplők közt nagy úr volt; mindamellett a Morvay, Fekete Pál és Kecskeméthy J. játékát nem hagyhatjuk említés nélkül, míg a mellékszereplők egy némelyikének csak előnyére válik, ha rólok hallgatunk, Közönség, mint mindig, ez estve is csekély számmal volt.

(Tüz.) Tegnapelőtt este 8 óra tájban tűzlárma riasztá fel a lakosságot. A „Bercsényi-utcán“ levő Horváth Mihály-féle ház gyuladt ki, melylyel még egy másik szomszédház is elégett. A tűzoltóság — dacára hogy a vész helye néhány lépésnyire volt az őrtányához — most nem oly gyorsan rukkolt ki, amint azt a multban e derék testületnél tapasztaltuk. Volt még más hiba is: a fecskendők viz nélkül érkeztek, az oltási terrenumot pedig a bámész nép foglalta el. Később a katonaság kordont húzott s lehetővé tette az oltás műveletét. Szerencse, hogy az eső permetezett, s a házfedelek nedvesek voltak, különben a nagy szélből csapkodó lángnyelvek belekaptak volna a szomszédépületekbe is, melyekre a szikra záporoként hullott. A tűz keletkezésének oka még eddig kifürkészetlen, de valószínű hogy gondatlanságból eredt az. A legfőbb gondatlanság vadja azonban a hatóságot terheli, amennyiben elnézte azt, (ha ugyan tudta) hogy e különben is szük udvarban egy lakatos-műhely lett felállítva, mely nélkülözöte mindazon feltételeket, melyek tűzbiztonság tekintetében ma már a legutolsó faluban is megkövetelteknek.

(Sok panasza) merült már fel az izr. faktoroknak a hetivásárokon tapasztalt üzelmek ellen, melyekre lapunk egyik közelebbi számában is rámutattunk s szigorú orvoslást kértünk a hatóságtól. Nem tudjuk: ennek a kifolyása-e? Elég az hozzá, hogy a városi hatóság visszaélések megszüntetésére közelébb egy szabályrendeletet adott ki, melyben igéri a visszaélések elkövetőivel a legszigorubbán elbánni. Kívánatos intézkedés volt, csak az fődolog, hogy ne maradjon a — papiron.

(Kiállítási-hir.) A budapesti országos kiállításon Kötics László helybeli iparos kocsjával kiállítási nagy érmet nyert. Az ujhelyi iparos osztályt ez az egyetlen-egy kiállító képviselte s ez az egy is kitüntetésben részesült, a mire mig ő büszke lehet, addig másrészt nem helyeseltük, hogy iparosaink a kiállításra oly csekély súlyt fektettek s az abban való részvételről visszavonták magukat. Sok derék, ügyes iparosa van Ujhelynek, de ha a gyertyát, a véka alá rejtjük, nem fog az világosságot árasztani.

(Nagy érdekű) s határozmányában fontos gyűlést tartott a tiszánineni ev. ref. egyházkerület Sajtó-Szentpéteren szeptember hó 22. 23. napjain. A gyűlésen, báró Vay Miklós, a koronaőr s a főrendiház alelnöke elnökölt Kun Bertalan püspökkel. Az első tárgyak között volt két, a sárospataki főiskolánál megüölt akadémiái tanszéknek, t. i. a bölcsészeti és egy jogi katedrának választás utján történt betöltése. Az elsőnek jelöltjei voltak a főiskolai igazgatótanács részéről dr. Heisler József és Tóth Pál, a másodiké Kun Béla és Finkei József. Tóth Pál mellett nyilatkozott a közhangulat a bölcsészeti tanszékkel illetőleg, kit azonban az egyházkerület nem örömet bocsátott volna el az oly fontos növevelő-intézet vezetésétől. Azonban ő maga oldotta meg a nehéz kérdést az által, hogy pályázatában egy évet kötött ki philosophiai tanszékének elfoglalására. Ezt az egyházkerület nem teljesíthette, miután a tanerőre szükség van rögtön, és így történt, hogy ez a katedra dr. Finkei József megválasztásával töltetett be, ki előbb szintén pályázott arra. A jogi tanszékre egyhangulag Kun Béla választott meg. — A tanári választást követte azután az ismeretes gömőri indítvány fölötti vita, mely délután két óráig tartott. Ez az indítvány a sárospataki nyári közgyűlés elvi fontossága azon határozatát óhajtotta megváltoztatni, mely a főrendiházi tagság s az államsegélynek az 1883. XXX. t. cz. értelmében leendő elfogadása ellen nyilatkozott. E vitában résztvettek Teleky Péter, Mitrovics Gyula főiskolai tanár, Csider Károly, Fejes István, Mocsáry Lajos, Szentpétery Sámuel

és többen. Végre szavazatra került a dolog s három szótöbbséggel Teleky Péter indítványa értelmében mondatott ki a határozat, mely szerint az egyházkerület nem akadályozza elnökeit, hogy a főrendiházban helyet foglalhassanak, addig is, mig e részben az összehívandó egyetemes zsinat intézkedik. Az államsegély kérdése szeptember 23-án tárgyalatott, midőn a miskolczi főgimnázium kérvénye olvastatott fel az államsegély megnyerése érdekében. E kérdésben Lévy József indította meg a vitát. Az ellenzék részéről Mocsáry Lajos és Fejes István szóltak a tárgyhöz, mig végre 33 szavazattal 15 ellenében Bizony Ákos indítványa alapján a miskolczi gimnázium kérvényének ügye a kérvény értelmében döntetett el.

(A felvidékről.) A sztropkói magyar tanuló állami iskola megnyitási ünnepélye alkalmából az iskola javára Sztropkón f. hó 4-én vagyis a mai napon tombolával egybekötött zártkörű táncmulatságot tartanak. A rendező bizottság tagjai Bárczy Benedek, Nadas Arpád és Bodnár Jenő. A felvidék e teljesen tótajku lakosságból álló pontjára nemzetiségi szempontból szerföltt kívánatos és elodázhatlan szükség volt olyan iskolára, melyben az édes hazai nyelv legyen a tanítási nyelv, kívánjuk azért, hogy az iskola javára rendezett mulatság fényesen sikerüljön s hozza meg az anyagi sikert is.

(Kártyabarlang.) Már több ízben ajánlottuk figyelmébe rendőrségünknek a Magaziner-féle, kávéháznak csufolt kártyabarlangot, hol a bűnös üzelmek oly vakmerő bátorsággal folynak, s a léprement áldozatok formaliter a kifosztásnak vannak kitéve, De hasztalan, mert mint sajnos tapasztaljuk, figyelmeztetésünk a pusztában elhangzott szó volt. Ezen valósággal botránys állapotok azóta is változatlanul tartanak. Ujlag kérjük tehát azon hatóságot a mely hivatva van az ily üzelmeknek gátat vetni: hogy kiserje figyelemmel e helyiséget, mely kolcsónos fosztogatás tanyája és igen sok éhezö család ször rája átkot, mint a melynek mindennapi kenyere arát a rozsléküség ott harcolja el és fájdalom! mindeddig büntetlenül.

(A rendőrség helye áll!) Ott van mindenütt, a hol „röndnek muszáj lönni, nemcsak Budapesten hanem itt nálunk is, ebben a szegényes nem rendezett tanácsu Ujhelyben, a hol a szegény Mihaszna, kapitány nélkül gyötri magát az ismeretes motto megvalósításáért: röndnek muszáj muszáj lönni. Van is, volt is és biztat a remény, hogy lesz is, a mig egy megszámozott pléh jelvény, egy konyhakés markolatu fringia s egy órahosszant válogatott nádpálca meg találhatja a maga érdemes hordozóját a Mihaszna talmi példányában — Ujhelyben. Hja kell is, hogy „rönd legyék!“ Az emberek könnyelműsége már még a tulajdon megörzésében is annyira vetemedik, hogy például a fiakker-zsidó ott hagyja drukkfederes kocsját egy kis haszontalan srofiány miatt az utcára huzva, például nemes K. L. kovácsmester műhelye előtt éjszakára — uramfia! a sötét éjszakára, a melyben a „gonosz“ nem alszik csupán, no meg szerencsére a m. kir. nemrendezett tanácsu ujhelyi városi rendőrség. Bizony mondom, hogy nem alszik és mennyire nem alszik. Hogy — például hozom fel — az az utcán hagyott kocsi, valamiképen el ne sikkadjon a „post“ beléheveredik és más érdemesebb egyén hójával ott társalog Morpheus ural, azon az édesen folyó nyelven, a mely mint a bakkancsos pipájának a hortyogása, europai nemzetközi általánosságú és mind ennek dacára (inkább azért!) nem üz sem panszláv propagandát sem irredentista sem egyéb nemzetiségi titkos üzelmeket: csendes fel-fel hortyanással figyelmeztet a néma éjben, hogy az üres kocsi üressége nem az a véghetetlen, abszolút üresség a mit „a bölcs lángesze föl nem ér“. Hanem még egyébre is figyelmeztet, arra: hogy a ki azt a kocsi ellopni akarja, lopjon magának rendőrséget, ha, ha helyre legény, hadd látnók, kocsi menne-e színbe, vagy zsvány a kóterbe? És alig ha pörül nem járt volna ha történetesen rozszándékkal járult volna hozzája valaki. Szerencsére én nem voltam ilyen rozszándékkal. (Kinek is kellene az az ócska-vas számba sem vehető Mátyás korabeli drukkfedér?) Én csak talán bosszúból, hogy oly drága a kereke forgása, ütöttem nagyot végig a felhuzott bőr ernyőjén, nem sejtven, hogy azzal oly közvetlen éji csend (nyugalom) háborító leszek. Uram fia! a rendőri lexikon leghathatósabb káromkodása pattogott ki a kocsiból, bevittel, megvasalással, sötéttel, kóterrel és minden borzalommal fenyegetven rémülettől meglepett személyemet, a ki növekedő sebeséggel kezdék kerekét oldani, midőn a kocsi rendőri fedezetének egy hason példánya sildhez emelt kézzel üdvözöl: (valami szolgabírói egyént vélvén bennem) „jelentem alásan, nincs mit jelentenem“. Ordo est anima — urbis. — Legyék is rönd, mindörökkön örökké! Amen. (Beküldetett.)

(A „zempléni egyetemi ifjuság egyesülete“ f. évi szeptember hó 27-én tartotta meg alakuló közgyűlését, melyen elnöké Schleiminger László

o. h., alelnökké Fridmann Adolf o. h., titkár s ellenőrré Führer Samu j. h., jegyzővé Chyzer Béla o. h., pénztárossá Hercz Zsigmond o. h., választották meg. A választmány Schleiminger István és Reach Dezső joghallgatókkal lett kiegészítve.

(Az új főrendi tagok) arcképeit közli már tizenhárom számon keresztül az „Üstökös” a legrégibb és legkedveltebb élclapunk, mégpedig kitűnő karcaturákban és színesebb nomással ajánljuk az „Üstökös”-t t. olvasóinknak. Előfizetési ára negyedévre 2 frt.

Vettük a „Gondúzó” o. szépírói hetilapnak 48—52 számait, melyekkel az I. évfolyam végződik és végigtekintve e kitűnő lap számain lehetetlen meg nem említenünk azt a dicséretes buzgalmat és szigorú lelkiismeretességet, melylyel az áldozatkézi kiadójának első évfolyamában a maga elé tűzött tartalmas programot teljesíté. A „Gondúzó”-ben találkoznak hazai irodalmunk színe javával s mit egyéb szépírói lapokban csak elszórvá találunk, az a „Gondúzó” mindegyik számában egyesítve van. Az említett kiadónak végzőnyei a következő értékesítő regények: Az „Uj főispán” Tolnai Lajostól, a „Végzet Margitay Dezsőtől és Székely támad, székely bánja” P. Szathmáry Károlytól. Kéltéményekkel találkoznak Ábrányi Emiltől, Benedek Aladártól és Inczedy Lászlótól. Elbeszélések és rajskok megjelentek és végződnek: A „Leányoszu” Majthényi Flórától; „Két királynő” Sacher-Masochtól; „A mi velencei barátunk” Szana Tamástól; „A potya menyasszony” Muzslai K. Jánostól; „Chinai szerelem” Mazassy Lászlótól. Ezeket kívül még érdekes ismeretterjesztő cikkek, mulattató apróságok, talányok stb. A „Gondúzó” megjelen minden vasárnap 3 tömött iven, színes borítékkal. Kiadja Székely Aladár, Budapest, főmunkatárs Tolnay Lajos. Előfizetési: ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Hévell ajánljuk e hazafias kitűnő vállalatot mindenki-nek, ki lelketemelő olvasmányokban lel örömet. A kiadó mindenkinet ingyen és bérmentve szolgál mutatószámmal, ki e végteleveléző lapon hozzá fordul.

Magas jutalék mellett. rövid próbaidő után pedig fizetéssel, egy jó bizonyítványokkal ellátott szorgalmas férfi, szükséges háziesszköz elárúsítása céljából, mint városi ügynök azonnal kaphat állást. Bővebben e lap kiadóhivatalában.

CSARNOK.

Budapest, szept. 30

Piroslik már a fák a levél, süvölt köztük, süvölt az őszi szél... Prózában folytatva, azt jelenti ez mincünk boldog pestieknek, hogy: itt a szezon itt van újra!

Tisztelet, becsület az idej holt szezonnak, mely, bizony mondom, elevenebb volt, — hála a kiállításnak! — egy némely nagyváros téli évadjánál, de az igazán fővárosi élet mégis csak most kezd hatalmasan nekiindulni, mióta az est árnyai hamarabb szállnak alá és a ligetek zöld gyepszönyege helyett szürke aszfalt lett a divó sétány; mióta a kávéházak tündöklő ablakai mögött nyüzsgő embergomolyokat látunk és a színházakban — visszazálingózáván mind a szabadságot jelesek — nemcsak „amugyosan”, de istenigazában kezdenek játszani.

Szóval, a budapesti ember, kit sorsa egész nyáron át itt tartott, csak most érzi tágulni tüdejét és könnyebbülten szakad ki a sóhaj keléből: Végre, végre elememben vagyok!..

Csak a vigadó előtti kioszkocska, a kedvelt „Hangli” őrszi meg szívósan nyári képét daczára a sárguló akác soroknak. Reggelként hiába zörrenti néha bús szél a fák gyérülő lombzatát; hiába hallszik titkos, zizzenő hullanása a sápadt leveleknek, csak összegyülemlik azért még mindig ugyanaz a választékos törzsvendégsereg a vidám ugrókút magasba szökellő vizsugara előtt.

Az utcákon a bukovai-náczió hemzseg mostanában (ez az ő hónapja), ki „öregestül”, ki pajtasostul bandukol városzerte. Zöld a remény színe, de azért a „haza reménye” bizony mordul ráfordmedne arra az életunt filiszterre, a ki őt „zöldnek” vakmerősködnék mondani, mert csak a vidékről most elsőször felkerülő balek „zöld”, hiába érettemeg — amint arról testimoniuma tanuskodik, teszem azt a pataki avagy szentesi zsendítő égalj alatt.

... Különbön künn az utcán nem egy tarka képet pingál most olykor jókedvében a véletlen. Jóképű alföldi parasztkoz citrarajtós, habfőher gyaloggyatában... piros turbános, sárga kaftános, napsütötte arczu ozmanlik emitt — széles kék bugyogóju, athletatermetű szerbek bojtos fessel tar kaponyájukon... prémes ködmönös lengyel testvérek fekete csalmával fejükön amott, szívárványló csoportozatokba verődnek az őszi verőfényen sűtkérező utcázsonon!.. Ilyen, egészen katalóguson kívüli „emberészeti” kiállítást varázsolt ide a mi országos kiállításunk, ahol — notabene — még szüntelenül járja a „hegedűszó, furulyaszó, czimbalom”, mert biz ott még ekkorig sem fogytak ki a bufelejtő bankette-zésből.

A legutóbbi nagy eszem-iszom — ha nem csalodom — az volt, a mit a kohászok és bányászok cselekedtek. Hja! jól esik változatoság kedvéért, rémledező bányáreg helyett pezsgőtől habzó serleg fenekére pillogatni.

Színházainkban nagy dolgok vannak készülöben. Kezdjük a Szikszay... pardon! a nemzetinél! Egybegyűlt újra a „jeles kompánia”, mely meglehetősen széjjel szóródott a rekkenő napok-

ban. Jászay Mari, Helvey Laura a ködös Londonból, az örükiifu Prielle Cornélia a fenyvesekkel vadregényes Tátrefüredről, jó Szigeti bácsink svábhgyei szőlőjéből, ragyogó Csillag Terézünk a Margitsziget susogó tölgyei alól és hős Nagy Imrénk a — nemzeti színház bérházából, mind, mind összetalálkoztak újra hatalmas munkakadmben... Jókai „Arany embere” arany szezonot teremtett a nemzeti színháznak, adja Isten, hogy most gyémánt szezonra avansziroztassa legujabb, regényből gyurt drámájával a „Fekete gyémántok”-kal!.. Igaz ugyan, hogy valamint a politikai horizonon, ugy a nemzeti színház szemhatárán is egy sötét pont hezd mindinkább előtűnni, de tudom, hogy nyomban vidámban lélekenek t. olvasóim, ha megsugom, hogy Csikinek egy új drámája az a „Sötét pont”

Ördögadta népszínháza még mindig az ördög piruláival traktálja közönségét. Pedig már a kaczkias menyecskevé lett Hegyi Aranka is ott csicsereg benne! No de majd beköszönt már e napokban újra régi fészkebe valami parázs nótával a mi dicső Blahánénk és tudom, hogy hamarosan véget vet az ördög uralmának az országihü Angyal Liszka.

... Politikáról mitem irok. A Sándor-utca tája ugyan nem néptelen már, összeültek a patres conscripti, — de nem történt még semmi. Hiszen még Csanádi bácsi sem szolt oda „Tisza Kálmán urnak,” hogy: hiába rázogatja fejét a miniszterelnök ur!.. Majd irok akkor, mikor felmordulnak, a dörgelemes szónoklatok, szertezikkáznak a lobogó „pártvillámok”, kigyuladnak a honatyai arczulatok... majd akkor, akkor!

Ligeti Jenő.

HIVATALOS RÉSZ.

125. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Elnöki körlevél.

A tekintetes megyei bizottság tagjait f. évi október hó 12-én d. e. 10 órakor kezdetét veendő **rendes őszi közgyűlésre** van szerencsém tisztelettel meghívni.

Ezen közgyűlés kiválóbb tárgyai lesznek:

1. A jövő 1886. évi megyei költségvetés tárgyalása.

2. A megyei betegápolási pótdadó fel-emelése iránti határozathozatal.

3. Az 1886. évi közmunka-előirányzat, valamint a közmunka váltásárak megállapítása iránti határozathozatal.

Egyidejűleg felkérem a megyei állandó választmány tagjait, hogy a közgyűlési tárgyak előkészítése céljából **f. évi szeptember hó 10. és 11-én d. u. 3 órakor tartandó állandó választmányi ülésekre** megjelenni sziveskedjenek.

S.-a.-Ujhely, 1885. szeptember 30.

Matolai Etele,
alispán.

I.

Tf. sz. 1950. 885.

Zemplénmegye kir. tanf.

Körözüvény.

A nagymélt. vallás és közokt. m. kir. minister urnak f. é. szeptember hó 12-én 34,404. szám alatt kelt rendelete értelmében felhivom a t. előjáróságokat, hogy ha az 1868. évi 38. t. cz. 38. és 39. §-ai értelmében létesített és gyarapított községi iskolai alapvagon netán a felekezeti iskolák nevére volna telekkönyvileg keblezve, annak a felekezeti iskolák nevére a községi iskolák nevére való átiratása tárgyában hivatalomhoz további eljárás végett 30 nap alatt jelentést tegyenek.

Sátoralja-Ujhelyben, 1885. szept. 29-én.

Nemes Lajos,
kir. tan. s tanfelügyelő.

II.

Tf. sz. 1952. 1885.

Körözüvény.

Az 1884/5. tanévi statisztikai adatok összegyűjtésére szolgáló iv általam minden község előjáróságához megküldötven, miután a kitűzött határidőre több község által még a mai napig be nem terjesztetett, felhivom a t. községi előjáróságokat, hogy az említett statisztikai iveket hivatalomhoz immár 10 nap alatt betérjeszteni kötelmüknek ismerjék, mert ellenkező esetben, a mulasztók ellenében a bírságolás fog alkalmaztatni.

S.-a.-Ujhelyben, 1885. szept. 29-én.

Nemes Lajos,
kir. tan. s tanfelügyelő.

2394. sz.

k. i. 85.

Körözüvény.

A bodrogközjárás szolgabirája részéről ezennel közhírré tétetik, hogy f. évi szeptember hó 7-én Leleszen megtartott országos vásár alkalmával egy ismeretlen cigány nő által egy végkardon eldobva találtatott.

Felhivatnak azok, akik a fenti árucikkhez igényt tartanak, miszerint ebbeli jogos követeléseiket mai naptól számítva 10 nap alatt ezen szolgabiróságnál annál bizonyosabban jelentsék be, mert ezen határidő elteltével a megnevezett ingóság f. október hó 12-én nyilvános árverés után el fog adatni.

Király-Helmecz, 1885. szept. 27.

Bencsik István,
szolgabiró.

11942. szám.

Zemplénmegye alispánjától.

Abauj-Tornamegye alispánjának 11017. számú átiratát közlés végett küldöm.

S.-a.-Ujhely, 1885. szept. 23.

Matolai Etele,
alispán.

11017. sz.

Abauj-Tornamegye alispánjától.

a. i.

Tekintetes alispáni hivatal!

Folyó évi szeptember hó 6-7-ike között éjjel enyiczkei lakos Oravecz József tulajdonát képező két lovát, a melyek egyike 5 éves, jobb csipője hiányos, csillagos homloku, középtermű, fekete szőrű, herélt és egy 8 éves fekete szőrű, csillagos homloku, középtermű kanczát, továbbá a vele egy udvaron lakó öcsse Oravecz István tulajdonát képező ócska bőrhámot és uj sallangos kantárt, nemkülönbön ugyanazon éjjel Zajác Erzsébettől egy ócska gazdasági kas nélküli paraszt szekeret, végre Gulya Lőrincz enyiczkei lakos kerékgyártó tulajdonát képező 2 drb lovát ismeretlen tettesek ellopták, az előbb felsoroltak, valamint az utóbb nevezett tulajdonát két ló közül az egyik, t. i. egy fekete szőrű, körülbelül 10 12 éves, baloldalán a hámmnyomástól gyögyuló félben lévő varral ellátott, a két hátulso és bal első lábán száraz pókokkal bíró herélt lova mostanáig sincsen meg, míg a másik seres szőrű lovát a midőn ma reggel a tulajdonos Kassa felé jött lovait keresendő, a kassai régi temetőnél lévő burgundia-földön megtalálta.

Mihez képest az iránt van szerencsém tisztelettel megkeresni, hogy ezen ellopott javakat a törvényhatóság területén azonnal köröztetni sziveskedjék.

Kassán, 1885. évi szept. hó 12-én.

Comáromy,
kir. tanácsos, alispán.

7291. szám.

Zemplénmegye alispánjától.

Körzés végett a „Zemplén” hivatalos lapnak a ministeri intézmény kiadandó.

S.-a.-Ujhely, 1885. szept. 22.

Matolai Etele,
alispán.

22602. XI. szám.

Magyar királyi honvédelmi
miniszteriumtól.

Zemplén vármegye közönségének.

A megye alispánja által folyó évi április 29-én 2139. szám alatt felterjesztett szolgabirói jelentésnek . . . alatt való visszaküldése mellett, felhivom a megye közönségét, hogy a mult 1884. évi januárius 26-án 3525. szám alatt kelt rendeletnek megfelelőleg hoportyi illetőségű Tamás, máskép Gergely János ismeretlen helyen tartózkodó hadkötelesnek országszerte leendő köröztetését eszközölje.

Budapestben, 1885. évi junius 5-én.

A minister helyett:
Gromon Dezső,
államtitkár.

121. III. sz.

Szerencsi járás szolgabirójától.

Tekintetes alispán ur!

Mult évi decz. 18-án 12507. szám alatt kelt és folyó hó 22-én vett meghagyásra van szerencsém hivatalos tisztelettel jelenti, miszerint hoportyi illetőségű Tamás, máskép Gergely János állítási lajstrom kivonata, miután 1877. évi állítási lajstromokban nevezettnek neve elő nem fordul, általam be nem terjeszthető.

Szerencs, 1885. január 23.

Zábráczy Miklós,
szolgabiró.

Szerkesztőségi posta.

J. M. Vásárhely. Ha önt sérti az „Orosz parochia” elnevezés, hát kikorrigáljuk „g. kath. parochiára” de külön helyet nem szentelünk neki, még akkor sem, ha „tollát más lap hasábjain keményebben is meg tetszik nyomni” mint a hogy fenyegetődni méltóztatik.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMÉR.

Főmunkatárs **FARKAS BERTALAN.**